

از آموزگاران می‌آموزیم

(1) روز چهارشنبه، ۹۷، ۶، ۷ جلسه شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران با وزیر آموزش و پرورش در ساختمان اصلی وزارتخانه برگزار گردید.

(2) فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان: تحسن سراسری معلمان روزهای یکشنبه و دو شنبه 22 و 23 مهر 97 در حال اجرا است.

سال تحصیلی ۹۷-۹۸ آغاز شد. من به عنوان یک از بسیار معلم هایی که در همان "بهار آزادی!" قربانی نه! گفتن خویش شد، و به اجبار کلاس را و دانش آموز را و آزادی را و وطن اش را یک جا وانهاد و اکنون آوارگی و شهروندی جهان را از سر می گذرانند، پس از گذشت 39 سال هنوز اول مهر ماه که سال تحصیلی آغاز می شود به حال و احوال آن سال ها و به گم شده ام بر می گردم. گر چه می دانم که در بر همان پائینه ی بی پائینه گی می چرخد اما، باز هم در خیال شادم و با گوش جانم آن زنگ را - که نغمه ی شور زندگی بود، - می شنوم. امسال، اما، این احساس زودگذر بود چرا که گشایش مدرسه ها با دو رخداد مهم روی گسل سر تا سری و فعال آموزش و پرورش جامعه را تکان داد و نشانه های فراوانی آشکار شد.

- باور به وجود پتانسیل قوی بالقوه و نهفته در نهان و نهاد این بزرگ ترین سازمان اجتماعی کار - باور به این که معلمان آگاهی و اراده و سازماندهی لازم برای تحقق و ممکن ساختن و فعلیت بخشیدن به قدرت و توان خفته در اعماق را دارند؛

- کف نیازها، خواسته ها و مطالبات و حق و حقوق فردی و اجتماعی شان مثل همیشه روشن و بر حق است،
- آموزگاران به شرایط و موقعیت دشوار مبارزه آگاه اند و اشکال مختلف آن را می شناسند و استفاده از همه ی گزینه ها از مذاکره با وزیر آموزش و پرورش گرفته تا اعتصاب و تحسن و مقاومت در خیابان و زندان را حق خود می دانند و از آن به خوبی استفاده می کنند؛
- به جامعه به خصوص دانش آموزان و خانواده ها ی آن ها که نیمی از جامعه را در بر می گیرند نشان می دهند که آن چه می خواهند و گونه ای که مطالبه ی حق می کنند کاملا انسانی، و عدالت خواهانه است؛
- تحقق و تأمین اهداف شان بخشی مهمی از حل بحران صنفی- آموزشی و اجتماعی خانواده ها و آینده است؛
- و نیز آشکار می شود که چگونه نقد آگاهانه ی سیستم غلط و ناکارای آموزش و پرورش و سیاست های آموزشی و نیز طرح مشکلات صنفی - معیشتی معلمان و نیز ارائه ی پیشنهادهای حد اقلی، سال ها است که از سوی رژیم فقط یک پاسخ گرفته است: پرونده سازی، امنیتی کردن پرونده ها، سرکوب و دستگیری و تبعید و محکومیت به زندان های طولانی مدت. پاسخی که جز بن بست کشاندن فعالیت ها و ادامه ی وضعیت غیرانسانی و غیر قابل تحمل موجود و تشدید بحران های جامعه، نتیجه ای نداشته است.

پیام ها و کلیپ های شرکت در و حمایت پر شور از تحسن دو روزه ی شما معلمان در شبکه های اجتماعی نشان می دهد که دانش آموزان و خانواده ها و دیگر تشکل ها، پیام شما را گرفتند. رژیم دچار خود زنی خواهد شد اگر در برابر حرکت شما بایستد و یا راه پیشتر را برود. مسئولیت همه چیز بستگی به اقدام او دارد حتما، پیامدهای برخوردهای سوء به تحسن و رد مطالبات شما.

انسجام درونی معلمان و همبستگی و حمایت فعالین اجتماعی و تشکل های کارگری از این تحسن ستودنی و نوید بخش روشنی افق رهایی است. دانش آموزانتان از شما درس زندگی آموختند.

علی اشرافی

14/10/18